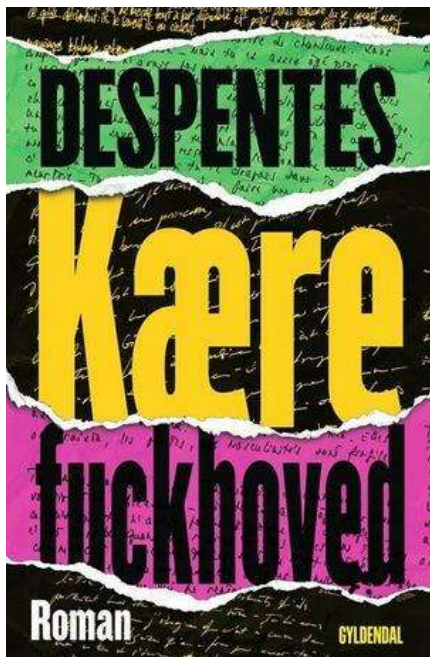

BOG

KÆRE FUCKHOVED (/BOEGER/KAERE-FUCKHOVED-ROMAN)

Af Virginie Despentes (/forfattere/virginie-despentes) (2024)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-)

BASIS%3A137585065&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/kaere-fuckhoved-roman) for at anmelde

Fransk punkforfatter giver en fuck til sociale medier og tager til genmæle mod en forskruet medie verden.

ANMELDELSE

06 feb.24

(/users/britta-riis-langdahl)

Af Britta Riis Langdahl (/users/britta-riis-langdahl)

Skribent

Fransk punkforfatter giver en fuck til sociale medier og tager til genmæle mod en forskruet medie verden.

Karaktererne er virkelig nogen fuckhoveder - det samme er kendis- og medie verdenen i denne hårdtslående brevroman. Despentes skriver befriende rå, skarpt og med en humoristisk undertone, så der opstår håb for de ellers så håbløse fuckhoveder. Læseren kan se sig indhyllet i en rasende samtale, der opstår i det skrevne, mens et venskab vokser frem midt i shitstormen.

Rebecca er en kendt skuespiller og har spillet et utal af succesroller. Nu er hun rundet 50 og er ikke helt så tynd og veldrejet, som filmverdenen ønsker sig. Midt i "*den modne alders elendighed*" finder hun dog vej til en mere moden måde at se verden på.

Oscar er forfatter og er blevet skydeskive i en offentlig MeToo-shitstorm. I starten forstår han ikke sin egen rolle og oplever sig selv som offeret. Han langer ud efter Rebecca, der har blandet sig i debatten. De sociale medier bliver fremstillet i et uskønt lys, hvor en enorm uvirkelighedsfølelse vinder frem hos alle parter.

"Og så gik det viralt – det der internetvanvid som får folk til reposte, hvad som helst på deres profil og kalde det "at dele". Jeg står sammen med menneskemængden til den offentlig stening, kaster en sten og kalder det "at dele".

Rebecca og Oscar indleder en hadefuld korrespondance på mail. De to er egentlig lige upålidelige, og mens de sviner hinanden til, afslører de deres smertepunkter på godt og ondt. I den rå kendisverden, de begge er en del af, flyder det stoffer og mørke kapitler fra fortiden. De udveksler deres bitre erfaringer med at blive clean, men også dobbeltheden i, at de begge føler sig mest levende, når de har crack eller heroin at læne sig op ad.

"At tage stoffer er en ekstremesport, man skal have lyst til at sprænge alle sine identiteter i luften ... Stofferne er mit krigshærgede land – fuldt af lidelse, smadret, men der sker noget."

Det ville være nærliggende for en toneangivende fransk feminist som Desportes at udlægge sagen til fordel for den krænkede kvinde. Det fine er, at Desportes vælger at lade begge sider være dynamiske, så der sker forandring i både deres relation og i dem måde, de opfatter sig selv på. På den måde konstruerer forfatteren fortællingen fuld af kompleksitet, og læseren kan spejle sig i begge vinkler.

Det geniale greb at lade Rebecca og Oscar møde hinanden udelukkende på mail rummer både dybden og her-og-nu-følelsesudbrud. Mail for mail bliver de mere og mere oprigtige, indtil korrespondancen overraskende udvikler sig til noget, der ligner et narkotisk stof i sig selv – de bliver afhængige af det frie talerum, og de bliver hinandens fortrolige. Romanen opbygger en befriende længsel efter samtale og fællesskab.

Og det er her det utopiske paradoks opstår i den brevvekslende roman, at ingen jo skriver lange breve længere. Det bliver en fed kommentar til den hurtige SoMe-verden, som jo på alle måder fungerer omvendt. Den skriftlige langsomhed bliver den kvalitet, som får konflikten til at lægge sig, altså det stik modsatte af, hvad der sker, når en opdatering på SoMe eskalerer konflikten.

Desportes eksperimenter med, hvad der vil ske, hvis vi begynder at kommunikere dybere og ikke mindst taler med hinanden, når vi taler. Det er ren eskapisme med håb for alle kære fuckhoveder!

BOGDETALJER

Ny fransk litteratur